

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 24 - 30 mai 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Înălțarea Domnului nostru Isus Cristos

joi, 28 mai 2020; ora 11.00 Sfânta Liturghie

RUGĂCIUNE

Tu ești Lumina cea veșnică, Lumina înțelepciunii, care vorbind prin intermediul corpului, face cunoscut oamenilor: «Eu sunt lumina lumii; cine vine după Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.»

Dacă mă conduc după soarele pământesc, aș face orice, ca să nu-l părăsesc, dar iată, că el însuși mă abandonează, îndemnat să-și îndeplinească rotația sa zilnică în jurul pământului, precum i-a fost rânduită lui. Dar Tu, Domnul nostru, Isus Cristos, îi sprijini pe toți cu puterea înțelepciunii Tale. Dumnezeu meu, Tu, Te afli pretutindeni cu totul, iar dacă eu mă îndepărtez de Tine, Tu, Soarele îndurării nu apui niciodată pentru mine.

O, Doamne, aprinde în mine dorința luminii. Tu vezi această dorință, fiecare dorință a mea este clară înaintea Ta. Nici o teamă de-a mea nu este ascunsă față de Tine. Cine poate, să vadă această dorință dacă nu Tu, o Dumnezeu meu? Încotro să mă îndrept, dacă nu spre Tine, pentru a Te avea pe Tine? Fă, ca această mare dorință să lărgească sufletul meu, să meargă înainte și el să fie pregătit cât mai bine, pentru a cuprinde ceea, ce ochiul nu vede, și urechea nu aude, și ceea ce inima omului nu gustă! Amin. (După Sfântul Augustin)

(După Sfânta Tereza a Pruncului Isus)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cătălin Scurt, Gheorghe Chereji și Lăcrimioara Pop**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Îndrăzneala celor liberi

Primele versete ale primului capitol din Evanghelia după Ioan ne aduc aminte de începuturile Creației: „La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut”. Câteva capitole mai târziu ajungem la fragmentul evanghelic pe care tocmai l-am ascultat, regăsind o stare a creației diferită. E o stare marcată de păcatul strămoșesc și de roadele înveninate ale acestuia: dezordine, boală, moarte. O stare haotică în care creaturile îl iau la rost pe Creatorul lor. Cel care a făcut lumea și oamenii din ea, este judecat de către aceștia fiindcă nu respectă legile. Fiul lui Dumnezeu care a instituit sabatul pentru oameni este acuzat că nu vine de la Dumnezeu tocmai fiindcă folosește ziua Domnului pentru a vindeca.

Lumea pe care Isus o regăsește este o lume cu capul în jos, răzvrătită, auto-referențială. Dacă semnificația păcatului este descrisă cel mai bine de traiectoria unei săgeți care-și greșește ținta, realitatea creației stă sub acest semn. Atât de mult, încât vârful înveninat al acestei săgeți va străpunge tocmai coasta Creatorului. Acesta va fi epilogul unei judecăți care începe în evanghelia de astăzi și în altele asemenea, în care marii Israelului își văd subminată puterea și autoritatea de un tânăr rabin din Nazareth. Prea puțin contează faptul că acesta vindecă schiopi, muți, surzi sau orbi din naștere. Prea puțin contează chiar și învierea din morți. De fapt asta contează ceva mai mult fiindcă poruncesc să fie omorât la loc Lazăr cel Înviat și Isus împreună cu el.

Din toată această nebunească luptă împotriva Vieții rămâne dialogul marcat de ironie, al celui vindecat, al celui care a gustat Viața, împotriva morților-vii, atunci când le spune: „Tocmai în aceasta stă minunea: că voi nu știți de unde este și totuși El mi-a deschis ochii”.

Sărbătoarea Învierii Domnului a dăruit lumină sufletului nostru. S-o păzim cu grijă de întunericul păcatului.

**PS Claudiu,
Episcopul Curiei**